

Z diela Tao Te Ching na tému: Jednoduchosť a pokora Odkiaľ ste? Z Mexika. Vitajte. Ďakujem. Milujeme vás. Aj ja vás milujem. Mexiko, Bangkok. Láskavý Kanadčan. Veľmi láskavý. Všade je to rovnaké. Rovnaké, rovnaké, rovnaké. Austrália. Austrália. To je ďaleko. Moja dobrota! Ste šťastní? (Áno, šťastní!) Vietnamci? Vitajte, vitajte. Ďakujem, že ste prišli. Kto je tu? Zdravíme vás, Majsterka. Ahoj, ahoj. Číňania? Ahoj, ahoj. Buďte šťastní a veselí, prajem vám všetko najlepšie, šťastné a radostné. Majsterka, ste taká krásna. Poviem vám jeden príbeh. Je to z Tao Te Ching, taoistickej biblie. Toto je jedna z esejí v Tao Te Ching. Je to taoizmus, skutočný taoizmus. Tao, keď žil Majster Lao-c', napísal to celé sám. Páni! Predpokladá sa, že je to priamo od Majstra. Pretože jeden z jeho oddaných, bol úradníkom na dvore a zbožňoval ho tak veľmi, že ho pozval do svojho malého paláca. Pozval ho tam a prosil ho, aby mu niečo zanechal, aby neskôr vedel, ako praktikovať.	Pretože potrebujeme dva druhy znalostí: jedno je vnútorné poznanie a druhé sú vonkajšie znalosti o Tao. Nie kvôli svetským znalostiam, ale aj na praktikovanie duchovnej múdrosti potrebujeme trochu teórie. Preto musel majster niekedy prednášať a máme nejaké malé usmernenia ako napríklad päť príkazaní, žiadne zabíjanie, žiadne kradnutie, žiadne klamanie, nezapletať sa do sexuálnych vzťahov, žiadne intoxikanty a podobne. A majster zanechal nejaké rozpravy na uspokojenie mysle, pretože ak myseľ nesúhlasí so spôsobom, akým praktikujeme, potom bude mať človek problém. Povie: „Prečo musíte nasledovať Tao? Prečo musíte nasledovať Lao-c'’? Prečo musíte meditovať 2,5 hodiny, prečo? Choďte von, na kávu, na koláč. Ísť von a robiť niečo iné, to je viac zábavné.“ Čokoľvek, čo teší fyzické potreby. Ale ak myseľ pochopila, aj keď je myseľ iba fyzickým nástrojom, no ak nechápe to, čo robíte, a prečo to robíte a nesúhlasí s vami, potom spôsobí mnoho problémov. Stále robí problémy, aj keď Majster hovorí	toľko vecí, vysvetľuje tisíckrát, aj tak nám robí mnoho problémov. „Prečo tam musím ísť? Prečo? Je lepšie zostať v Mexiku?“ My sme z Božského, všetci to vedia a aj tak musíme ísť Domov, skôr či neskôr, takže by sme mohli vedieť aj v predstihu, kam ideme, aby sme sa nestratili v džungli duchovnej rozmanitosti. Duchovno má rozličné úrovne: nižšiu úroveň a vyššiu úroveň. V nižšej úrovni máme veľa rozmanitosti, napríklad v astrálnom svete. Ak nevieme, kam ideme, stratíme sa. Nestratíme sa preto, že nenájdeme cestu, ktorou ísť, ale kvôli pokúšeniam, stratíme sa kvôli kráse astrálneho sveta. Pretože astrálny svet, hoci je na nižšej úrovni neviditeľného kráľovstva, je aj tak veľmi krásny. Príťažlivý, očarujúci, okúzľujúci. dokonca o to viac, že sú tam magické sily, ak dosiahnete túto úroveň. Majú tam krásne ženy. Astrálne ženy sú krásne, prekrásne. Napríklad tak. Aj tamojšie domy sú pekné, všetko je pohodlné, a môžete ísť okamžite kamkoľvek, je to taký slobodný a silný pocit. Ak nepoznáme nič viac než astrálny svet,
--	--	---

myslíme si: „To je ono!
Toto je koniec všetkých ciest.
Toto je najvyššia dimenzia
duchovného snaženia.“
A potom tam uviazneme.
Neuvažujeme o žiadnom
inom mieste
a nič iné ani
nechceme spoznať.
Sme príliš zaneprázdnení
užívaním si. Každý deň
treba robiť toľko vecí,
toľké veci pochopiť,
toľko vecí dosiahnuť,
naučiť sa, užiť si.
Nemáme ani čas,
aby sme premýšľali
o niečom inom.
Preto duchovní praktikujúci
musia porozumieť,
kvôli myslí.
Duša rozumie všetkému,
je to len myseľ,
ktorá všetko spútava
do tohto fyzického tela.
Dokonca aj v tomto
fyzickom svete to sami viete.
Pozrite sa, aký hrozný je
náš svet, v niektorých
častiach sveta je to všetko
ako polovičné peklo.
V niektorých častiach sveta
je skutočné peklo.
A aj keď je náš život
pohodlný,
no aký je pohodlný?
V skutočnosti nie je
až taký pohodlný, však?
Človek je zaplavený
túžbou zasiatou v jeho vnútri.
Je bezmocný.
Nie je to tak,
že to všetko chce.
Hormóny vyčíňajú
vo vnútri všetkých mužov
aj žien.
U mužov viac,
robí im to problémy.
A nedokážu ani
upokojiť svoju myseľ,

aby si na pár minút sadli,
napríklad tak.
Aj keď je ženatý,
stále je okolo neho
iné pokušenie.
Vždy sa zdá,
že tráva je zelenšia
na druhej strane lúky.
Nie je to tak,
že taký chce byť.
Je to len naprogramované
v jeho systéme.
Len aby to robilo problémy
tomu úbohému chlapcovi.
A čo sa týka žien,
máme iné problémy.
Aj keď sme šťastne vydaté
a máme všetko, čo chceme,
koľko je to všetko?
A musíme za to zaplatiť.
Musíme pracovať
dňom i nocou,
niekedy aj počas choroby,
v zlom počasí,
v nebezpečných situáciách,
stále musíme pracovať,
len aby sme zarobili na
dve tri jedlá
a nejaké oblečenie
pre členov rodiny.
A aj keď máte veľa peňazí,
napríklad ste
úspešný podnikateľ
a máte množstvo peňazí,
máte zasa iné problémy.
Problém so zamestnancami,
s firmou,
o ktorú sa musíte starať,
všetky tie informácie,
ktoré musíte prečítať,
aby ste rozvíjali firmu,
všetky správy o firme,
všetky vzostupy a pády
vo finančnej situácii.
Pre zodpovedného človeka
to nemá konca.
S veľkým úspechom
a veľkou mocou prichádza
veľká zodpovednosť.
Niekedy nemôže spať,

niekedy zanedbáva
svoju manželku a deti.
A preto je niekedy
jeho manželstvo
v stávke alebo je narušené.
A spolu s tým je
zlomené aj jeho srdce.
A potom sa možno
rozpadne aj jeho ríša,
pretože už viac nemá
žiadnu energiu,
žiadnu motiváciu,
aby pokračoval v práci.
Takže tento svet je skutočne
polovičným peklom.
A na mnohých miestach
je peklo.
Ľudia nemajú žiadnu prácu,
keď pracovať chcú.
Nemajú žiaden domov,
aj keď chcú len veľmi
jednoduchú budú pokrytú
slamou, len ako ochranu
pred slnkom a dažďom.
Aj keď chcete pracovať,
na mnohých miestach
nie je práca.
A potom,
aj keď prácu máte,
prichádzajú katastrofy,
prírodné alebo umelé
katastrofy alebo všemožné
veci, ktoré trápia
mužov i ženy
dňom i nocou
a ovplyvňujú deti.
Niekedy zomierajú bez jedla,
zomierajú bez šiat.
Môžete to všetko vidieť
v TV, v novinách, všade.
Viete, že toto nie sú
pozitívne správy
a nikto ich nemá rád.
Ale aspoň,
vďaka reportérom
a novinárom,
ktorí prešli celú cestu
do takých oblastí, aby nám
ukázali takéto situácie.
Ináč by sme o tom

ani nevedeli.
A niekedy aj keď vieme
o takých situáciách,
nemôžeme pomôcť,
pretože neexistujú
žiadne možnosti dopravy,
neexistuje spôsob,
aby sme tam išli
alebo je problém s vízami,
konfliktami, vojnou atď.
Môj Bože.
Môžeme takto pokračovať
navždy a hovoriť o tom,
aký je tento svet, v ktorom
žijeme a som skutočne
užasnutá, ako vôbec môžeme
žiť v tomto svete,
so všetkým, čo na nás
padá deň za dňom
a stále dokážeme prežiť.
A ešte máme aj
deti a podnikanie,
niektorí z nás.
A teraz, dokonca so všetkými
týmito problémami, smútkom
a nevýhodami spojenými
s tým byť človekom
na tejto planéte,
bohatí aj chudobní,
aj tak sme ešte pobláznení
s tým málom potešenia.
Ak to vôbec možno nazývať
potešením v tomto svete.
Ani nehovoriac
o astrálnom svete.
Astrálna planéta
je raj v porovnaní
s týmto našim svetom.
Čo myslím tým potešením?
Pozrite sa na muža.
Má akurát trochu potešenia
so ženou a čo sa stane?
Môže mať dieťa a je to.
Dvadsať, dvadsať päť rokov
povinností byť dobrým
otcom. Ak nechcete byť
dobrým otcom,
musíte žiť so svojim
svedomím,
s ťažkým svedomím,

po celý svoj život
alebo musíte žiť
s pohrdaním
od členov vašej rodiny
a členov rodiny dievčaťa
alebo od spoločnosti.
Stačí už žiť
s vašim vlastným
zlým svedomím,
už to je pre vás hrozné.
Ak nie je šťastný,
jeho chlapec ide tiež von
a splodí ďalšie dieťa.
A on musí minúť
všetky svoje peniaze
alebo najskôr oženiť syna.
A potom pre neho
zabezpečiť nejakú prácu
alebo ak je jeho syn dobrý
a nájde si nejakú prácu,
fajn, možno bude mať pokoj,
čiastočne.
Ak ale jeho syn nepracuje,
starý otec musí platiť
za celú rodinu.
Teraz ešte za ďalších dvoch.
A možno neskôr splodia
ešte ďalšie 3,4.
Viete, čo myslím?
Ak je jeho syn dobrý, fajn,
ale možno niekedy
nie sú dobrí,
musia ísť do vedenia
a podobne a to zlomí
aj otcovo srdce.
Nejde len o
finančné podporovanie
a o prácu, ktorú robí pre
svojho syna alebo dcéru.
Ak máte dcéru,
je to ešte viac starostí.
Nedovoľte mu
zničiť vaše rodinné meno,
dobré, dcéra?
Nemá to konca,
čo musíme urobiť
v tomto svete
a aj tak nemáme
veľa šťastia na oplátku.
Niekedy, keď sa spýtate

muža, povie:
„Áno, som veľmi šťastný.“
Spýtate sa ženy: „Nie.“
A to je ten istý pár.
Takže sa musíme spýtať
na názor druhého,
tej druhej polovičky.
Ináč to nevieme.
Ženy sú komplikovanejšie,
dômyselnejšie.
Tiež sme šťastné,
bezstarostné,
viac vyžadujeme.
Nie, že vyžadujeme
nejakým zlým spôsobom,
ale preto, aby sme boli šťastné,
nestačí mať len jedlo,
šťastné, nestačí mať len jedlo,
vyrastené a zavedené deti,
nestačí mať krásne šaty
a občas si ich obliecť,
a nestačí len mať
veľa peňazí v banke.
Potrebujeme náklonnosť.
Potrebujeme lásku
od muža nášho života,
od detí, od priateľov.
Potrebujeme priateľov,
veľa náklonnosti.
Muži to majú ľahké!
Pamätám si, že som videla
film s názvom
„Šesť dní, sedem nocí“
s Harrisonom Fordom
a Anne Heche.
Ona hovorila o tom,
čo robí ženy šťastnými.
Je to ženský magazín,
myslím.
Takže ona mu hovorila,
čo robí ženy šťastnými,
na príklad. A on hovorí:
„No, pre nás je to ľahké.
Muži to majú ľahké.
Len sa odhalíte
a sme šťastní.“